

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj Us II-153/2023-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Jelene Rajić, predsjednice vijeća, Marine Kosović Marković i mr.sc. Inge Vezmar Barlek, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ivane Vuković Mamić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Lonja Strug d.d., Kutina, Vinkovačka ulica br. 4, OIB: 34493680403, kojeg zastupa Marko Hreljac, odvjetnik u Varaždinu, Ankice Opolski 2 protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška cesta 43/IV, OIB: 95857869241, koju zastupa Nelica Vidić, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Hrvatske vode, Zagreb, Ulica grada Vukovara 220, OIB: 28921383001, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 8. studenog 2023.

p r e s u d i o j e

I. Poništava se točka 2. izreke rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Klasa: UP/II-034-02/23-01/365, ur. broj: 354-02/13-23-5 od 8. kolovoza 2023. u dijelu koji glasi "dok se zahtjev žalitelja za naknadom troškova žalbenog postupka u preostalom dijelu odbija kao neosnovan,,".

II. Nalaže se naručitelju Hrvatske vode da u roku od 8 dana od dana dostave ove presude naknadi tužitelju, troškove žalbenog postupka u ukupnom iznosu od 2.025,47 EUR/15.259,90 kuna, dok se u preostalom dijelu (do zatraženih 20.792,99 EUR) zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi osporava točku II rješenja tuženika, Klasa: UP/II-034-02/23-01/365, ur. broj: 354-02/13-23-5 od 8. kolovoza 2023. kojim je odbijen njegov zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka preko dosuđenog iznosa od 2.025,48 EUR/15.260,98 kuna. Smatra da kako je povodom žalbe tužitelja poništena odluka o odabiru, naručitelja HRVATSKE VODE, pravna osoba za upravljanje vodama, Klasa: 325-01/22-10/000011, Ur. broj. 374-1-4-23-15 od 7. srpnja 2023., donesena u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2023/S 0F2-0002194, predmet nabave: usluga održavanja detaljnih melioracijskih građevina za odvodnju i navodnjavanje na branjenom području br. 10, područje malog sliva Banovina, za razdoblje od 4 godine da je u cijelosti uspio s žalbom te da tuženik pogrešno smatra da mu pripada samo 50% od zatraženih troškova. Nadalje, navodi da se trošak tužitelja

u žalbenom postupku sastoji od uplaćene naknade za pokretanje žalbenog postupka, u iznosu od 3.895,41 EUR, te odvjetnički troškovi sastava žalbe, u iznosu od 16.897,58 EUR, koji su obračunati sukladno odredbi Tbr. 22 Tarife o nagradama i naknadi za rad odvjetnika, a sukladno vrijednosti predmeta spora od 779.082,89 EUR. Predlaže ovom sudu usvojiti tužbu, preinačiti točku 2. rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Klasa: UP/II-034-02/23-01/366, ur. broj: 354-02/13- 23-6 od 8. kolovoza 2023., na način da se naloži naručitelju, HRVATSKE VODE, naknaditi tužitelju troškove žalbenog postupka u iznosu od 20.792,99 EUR.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava navode tužbe te smatra da je pobijana odluka donesena u skladu s odlukama Visokog upravnog suda broj Usž-1679/19-2 od 8. svibnja 2019., Usž-2546/16-2 od 15. veljače 2017., Usž-1147/17-2 od 18. srpnja 2017. U kojima je izraženo shvaćanje da se u slučaju žalbenog zahtjeva kojim se traži poništenje odluke o odabiru i vraćanje predmeta naručitelju na ponovni postupak radi donošenja odluke o izboru ekonomski najpovoljnije ponude radi o žalbi koja je djelomično osnovana. U konkretnom slučaju tužitelj je u žalbi predlagao da se poništiti odluka o odabiru te naloži naručitelju da donese novu odluku o izboru ekonomski najpovoljnije ponude, a tuženik je poništio odluku o odabiru te vratio predmet naručitelju na ponovno postupanje (dakle, nije naložio naručitelju donošenje nove „odluke o izboru ekonomski najpovoljnije ponude“ odnosno odluke o odabiru) pa je žalba samo djelomično osnovana. Isto tako ističe da je kod javne nabave vrijednost predmeta spora neprocjenjiva, a ne u iznosu od 779.082,89 EUR kako to pogrešno smatra tužitelj. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti, a u slučaju da se usvoji tužbeni zahtjev predlaže da Visoki upravni sud sam riješi stvar u skladu s odredbom članka 434.stavak 4. Zakona o javnoj nabavi.

2.1. Zainteresirana osoba se protivi tužbi te smatra da kako tužitelj nije uspio u cijelosti sa svojom žalbom te da mu niti ne pripada pravo na naknadu troškova u punom iznosu. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti.

3. Odgovor tuženika na tužbu i odgovor zainteresirane osobe na tužbu, dostavljeni su suprotnim strana u postupku sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21.).

4. Sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja osporavane odluke, kao i očitovanja stranaka tijekom upravno-sudskog postupka, te je na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja u smislu članka 55. stavka 3. ZUS-a, utvrdio da tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

5. Ocjenjujući zakonitost osporenog rješenja u granicama zahtjeva iz tužbe, ovaj Sud nalazi da time što je djelomično odbijen zahtjev tužitelja za nadoknadom troškova žalbenog postupka povrijeđen zakon na štetu tužitelja, pri čemu ovaj Sud ne prihvaća razloge koje je za svoju odluku dao tuženik u obrazloženju osporenog rješenja i odgovoru na tužbu.

6. Prema podacima u spisu proizlazi da je naručitelj Hrvatske vode, Zagreb objavio je 20. siječnja 2023. u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske (dalje u tekstu: EOJN RH) poziv na nadmetanje s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2023/S 0F2-0002194, predmet nabave: usluga održavanja detaljnih melioracijskih građevina za odvodnju i navodnjavanje na branjenom području br. 10 područje maloga sliva Banovina za razdoblje od 4 godine. Kriterij odabira je ekonomski najpovoljnija ponuda temeljem kriterija cijena ponude s PDV-om (85 bodova) i iskustvo voditelja poslova (15 bodova). U predmetnom postupku javne nabave pristigle su tri ponude, naručitelj je dvije ponude ocijenio kao valjane te Odlukom o odabiru KLASA: 325-01/22-10/0000011, URBROJ:

374-1-4-23-15 od 7. srpnja 2023., koja je objavljena u EOJN RH isti dan, kao ekonomski najpovoljnijeg odabrao ponuditelja Bindo d.o.o., Ivanić-Grad.

6.1. Pobijanim rješenjem, a povodom žalbe tužitelja poništena je Odluka o odabiru KLASA: 325-01/22-10/0000011, URBROJ: 374-1-4-23-15 od 7. srpnja 2023. i predmet je vraćen naručitelju na ponovno postupanje (točka 1. izreke), te je naloženo naručitelju nadoknaditi tužitelju/žalitelju troškove žalbenog postupka u iznosu od 2.025,48 EUR/15.260,98 kuna dok je u ostalom dijelu tužitelj/žalitelj odbijen sa zahtjevom za nadoknadu troškova postupka (točka 2. izreke).

7. Prema odredbi članka 3. stavka 3. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave („Narodne novine“, broj 41/21), Državna komisija odlučuje o naknadi troškova žalbenog postupka i drugim zahtjevima koje su ovlaštene postaviti stranke u žalbenim postupcima. U postupcima javne nabave u pogledu procjene vrijednosti radi utvrđivanja osnovice za određivanje troškova postupka smatraju se neprocjenjivima.

7.1. Dakle, neosnovani su navodi tužitelja da se vrijednost predmeta spora u konkretnom slučaju određuje prema procijenjenoj vrijednosti nabave od 779.082,89 EUR već je pravilno tuženik u pobijanom rješenju u pogledu procjene vrijednosti za određivanje troškova postupka utvrdio osnovicu neprocjenjivom sukladno odredbi članka 3. stavak 3. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave.

8. U konkretnom slučaju tuženik, a nakon što je pravilno utvrdio da bi tužitelju kao žalitelju pripadalo pravo na trošak naknade za pokretanje žalbenog postupka (čl. 430a. stavak 1. točka 2. ZJN) u iznosu od 3.895,41 EUR te trošak sastava žalbe po pomoćniku u iznosu od 155,54 EUR (Tbr. 20. točka 1. i Tbr. 42. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika - "Narodne novine", broj: 142/12., 103/14., 118/14., 107/15., 27/22- dalje u tekstu Tarifa) ili ukupno 4.050,95 EUR / 30.521,88 kuna navedeni iznosu umanje za 50% uz zaključak da je „(...) žalitelj samo djelomično uspio sa žalbom budući da da sa žalbenim zahtjevom predlaže, uz poništenje odluke i da se donese nova odluka o izboru ekonomski najpovoljnije ponude (...)“.

9. Takav zaključak tuženika je pogrešan.

9.1. Naime, na temelju odredbe članka 431. stavka 2. Zakona o javnoj nabavi ("Narodne novine", broj: 120/16. i 114/22. – dalje u tekstu: ZJN) određeno je da Državna komisija odlučuje o troškovima žalbenog postupka, određuje tko snosi troškove žalbenog postupka i njihov iznos te kome se i u kojem roku moraju platiti, dok je odredbom stavka 5. tog članka propisano da u slučaju djelomičnog usvajanja žalbe, Državna komisija može odlučiti da svaka stranka snosi svoje troškove, da se troškovi podijele na jednake dijelove ili da se podijele razmjerno usvajanju žalbe.

10. Imajući u vidu citiranu zakonsku odredbu, kao i činjenicu da je tužitelj žalbom tražio poništenje rješenja zbog povrede članka 254. stavak 1. točka 2. ZJN kao i članka 19.1. Dokumentacije o nabavi te da je tuženik poništio pobijanu Odluku i utvrdio da je došlo do povrede navedenih odredbi jer „(...) konačnu ocjenu o tome da li na strani žalitelja postoje osnove za isključenje naručitelj može donijeti tek nakon što žalitelju pruži mogućnost primjene mjere samokorigiranja (...)“ to je, po ocjeni ovog Suda, suprotno mišljenju tuženika, žalitelj uspio sa žalbom u cijelosti te mu, posljedično, pripada i pravo na naknadu troškova žalbenog postupka u cijelosti.

10.1. Ovo stoga što je sukladno članku 311. ZJN-a Javni naručitelj obavezan završiti postupak javne nabave, a postupak javne nabave završava izvršnošću odluke o odabiru ili poništenju. Prema tome žalbeni prijedlog tužitelja da se naredi donošenje nove odluke o odabiru ni na koji način ne utječe na činjenicu da je javni naručitelj dužan, nakon poništenja Odluke o odabiru, na neki od propisanih načina okončati

postupak predmetne javne nabave. Dakle, o prijedlogu za donošenje nove odluke o odabiru tuženik nije ni mogao odlučivati.

11. Prema tome, neovisno što je žalitelj u žalbi uz prijedlog da se poništi pobijana odluka predložio i da se naručitelju naloži donošenje nove odluke o odabiru, potonje ne utječe na činjenicu da se uspjeh u žalbenom postupku, u konkretnom slučaju, trebao cijeliti s obzirom na osnovanost žalbenog zahtjeva za poništenje Odluke o odabiru, a ne s obzirom na pojedine žalbene navoda i prijedloge žalitelja o kojima tuženik u žalbenom postupku niti ne može odlučivati.

12. Stoga, kako je žalitelj/tužitelj uspio sa svojom žalbom te je poništena pobijana Odluka o odabiru, to ima pravo na cjelokupan trošak žalbenog postupka, i to trošak naknade za pokretanje žalbenog postupka (čl. 430a. stavak 1. točka 2. ZJN) u punom iznosu od 3.895,41 EUR/29.348,02 kuna te trošak sastava žalbe (u neprocjenjivim predmetima) po pomoćniku u iznosu od 155,54 EUR/ 1.171,84 kuna (Tbr. 20. točka 1. i Tbr. 42. Tarife) ili ukupno 4.050,95 EUR/30.519,86 kuna.

13. Kako je naručitelju pobijanim rješenjem već naloženo isplatiti tužitelju iznos od 2.025,48/15.260,98 kuna (nepobijani dio), to je, valjanom primjenom materijalnog prava poništena točka 2. izreke rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Klasa: UP/II-034-02/23-01/365, ur. broj: 354-02/13-23-5 od 8. kolovoza 2023. samo u dijelu u kojem je odbijen žalitelj za naknadom troškova žalbenog postupka u preostalom dijelu kao neosnovan (točka I izreke ove presude) te je naloženo naručitelju isplatiti tužitelju daljnji iznos od 2.025,47 EUR/15.259,90 kuna (točka II izreke). U ostalom dijelu (do zatraženih 20.792,99 EUR) tužbeni zahtjev je neosnovan jer tužitelj potražuje trošak sastava žalbe u iznosu od 16.897,58 EUR prema vrijednosti predmeta spora od 779.082,89 EUR dok je u ovom postupku osnovica za određivanje troškova postupka neprocjenjiva.

14. Slijedom iznesenog je ovaj Sud, osiguravajući sudsku zaštitu prava i pravnih interesa stranaka u predmetnom upravnom sporu, ocijenio rješenje tuženika u pobijanom dijelu nezakonitim te je, na temelju odredbe članka 58. stavka 1. ZUS-a u vezi s člankom 434. stavkom 4. ZJN-a ,odlučeno kao u izreci.

15. Na temelju odredbi Zakona o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj („Narodne novine“, broj: 57/22, 88/22) ovaj sud je u obrazloženju odluke dvojno iskazao cijene, uz primjenu fiksnog tečaja konverzije i sukladno pravilima za preračunavanje i zaokruživanje iz ovoga Zakona (1EUR=7.53450).

U Zagrebu, 8. studenoga 2023.

Predsjednica vijeća:
Jelena Rajić

Broj zapisa: **9-3085d-f762b**

Kontrolni broj: **0a505-1491c-5971b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Jelena Rajić, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.